JABŁONKOWANIE

Tuż za granicą polsko-czeską, na terenie czeskiego Zaolzia i na samym skraju Śląska Cieszyńskiego, tam gdzie Łomna wpada do Olzy, leży nieduże, urokliwe miasteczko Jablunkov (Jabłonków). To właśnie od polskiej nazwy miasteczka utworzony został termin JABŁONKOWANIE, oznaczający specyficzną cechę dialektalną: mieszanie spółgłosek miękkich i szumiących, czyli zrównanie w wymowie spółgłosek [ś], [ć], [ź], [dź] i [š], [ž], [č], [dž]. Na niewielkim obszarze – w Jabłonkowie i w jego okolicach – dawni mieszkańcy posługujący się gwarą jabłonkowską nie wymawiają miękkich [ś], [ć], [ź], [dź] ani twardych [š], [ž], [č], [dž], tylko pośrednie, zmiękczone [š’], [ž’], [č’], [dž’], a więc np. siano, szybko! [š’ano š’ibko], czarne cielę [č’arne č’ele], zielone żyto [ž’elone ž’ito].